

Het Straatnamen-abc

Debussystraat

Zijstraat van de Mozartlaan

Debussy is de belangrijkste componist onder de impressionisten. Zijn harmonische vernieuwingen legt de basis voor de muzikale veranderingen in de twintigste eeuw. Hij komt uit een eenvoudige familie in St. Germain en Laye, Frankrijk en muziek is in dit gezin niet vanzelfsprekend. Zijn vader, een kleine winkelier, heeft alleen interesse voor opera. Als negenjarige wordt hij ontdekt door de muzikaal geïnteresseerde en begaafde Madame Manté (schoonmoeder van Paul Verlaine) oud-leerlinge van Chopin. Dan al is hij een succesvolle pianist.

In twee jaar tijd leert hij zoveel, dat hij toelatingsexamen kan doen aan het Parijse Conservatorium. Hij slaagt en krijgt theorieles van Lavignac en pianoles van Marmontel. Later volgt hij nog harmonie bij Emile Durand. In 1879 wordt hij voorgesteld aan Mme. Vasnier. Door haar komt hij in contact met mondaine en culturele kringen, die voor zijn vorming van groot belang blijken te zijn. Na zijn studie in datzelfde jaar reist Claude Debussy naar Italië (Florence en Venetië), Oostenrijk en naar Rusland, (Moskou) als begeleider van Nadesjda von Meck, de beschermster van Tsjaikovski. In Rusland maakt hij kennis met het werk van Russische componisten als Borodin, Mussorgsky en Tsjaikovsky. In 1882 reist hij als pianist van het 'Huis-Triovon Madame von Meck' naar Portugal, en leert daar de Slavische en Zigeunermuziek kennen. Meer dan welke muziekleraar dan ook beïnvloedt dit zijn compositiewijze. Weer terug in Parijs gaat hij compositielessen volgens bij Giraud, en bij het componeren van zijn cantate voor Rome krijgt hij zelfs de hulp van Gounod.

Met het behalen van de Prix de Rome in 1884 voor zijn cantate L'Enfant Prodigue, wordt hij in

staat gesteld twee jaar in Rome te studeren. Buiten dit diploma, was de hoogste onderscheiding die hij ooit zal behalen een eerste prijs in pianobegeleiding aan het Conservatorium. Over de werken die hij in Rome componeerde raakt hij bovendien in conflict met de Académie. Zij vinden het impressionistische karakter van zijn werk een gevaar voor de kunst. Hij vlucht daarom vroegtijdig weg uit Rome.

Claude Debussy is één van de eerste componisten die zich concentreert op het totale geluid in plaats van op de melodie. Weer thuis zoekt hij geen contact meer met zijn vroegere vrienden en beschermers. Hij houdt zich vooral op met symbolistische dichters, schrijvers en schilders. De enige componist met wie hij in die periode contact heeft, was Eric Satie. Een paar jaar later bezoekt hij het Duitse Bayreuth, en raakt daarvoor bekend met het werk van Richard Wagner en Brahms. Maar de ontmoetingen met Wagner en Brahms lopen uit op een teleurstelling.

In 1909 merkt hij dat hij kanker heeft. Hij maakt dan vooral kamermuziek. Omstreeks 1912 voltooit hij 'Images pour orchestre'. Opvallend is dat Debussy in deze periode wat afstand neemt van het literaire symbolisme en voornamelijk nog liedteksten kiest van oude dichters, terwijl zijn muziek bij teksten van Paul Verlaine en Mallarmé veel soberder en minder sensueel wordt.

Het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog maakt hem nerveus, maar ondanks zijn ziekte dwingt hij zichzelf om te componeren. Tijdens het laatste Duitse offensief bij de verovering van Parijs is hij te verzwakt om de schuilkelders te verlaten. Hij sterft op 25 maart 1918.

Bron: Operaweeetjes

Christ van Eekelen, Heemkundekring Boxtel